

РЕШЕНИЕ

№ 5406

гр. София, 17.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 14.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5409** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 и сл., във връзка с чл. 121, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на В. П. Д. с адрес: [населено място],[жк]– К., [жилищен адрес]00, чрез адвокат С. Ч., адрес на кантората: [населено място], [улица], партер, срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С210022-023-0001079 / 12.04.2021 г. на старши публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Жалбата следва да се счита за подадена срещу решение № ПО – 42 / 12.05.2021 г. на директор на ТД на НАП С., с което постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е потвърдено по реда на задължителния административен контрол.

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на обжалваното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, представлява се от адв. С. Ч., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответната страна - директорът на ТД на НАП - [населено място], чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разности за юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд - София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Постановлението за предварителни обезпечителни мерки е издадено въз основа на мотивирано искане от орган по приходите, в качеството му на ръководител екип, извършващ ревизията, възложена със Заповед за възлагане на ревизия № 22221120005693 – 020 – 001 / 21.09.2020 г.

В искането е посочено, че предполагаемият размер на публичното задължение е в размер на 111 847.00 лв.

Въз основа на горепосоченото искане е издадено постановление изх. № С 210022-023-0001079 от 12.04.2021 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки от публичен изпълнител в дирекция "Събиране" на ТД на НАП С. град, изразяващи се в налагане на заповед върху наличните и постъпили суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление при [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], за сумата от 111 847.00 лв.

Издаденото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е оспорено пред директора на ТД на НАП С. град, който с решение № ПО – 42 / 12.05.2021 г. е оставил без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С210022-023-0001079 / 12.04.2021 г. на старши публичен изпълнител при ТД на НАП С..

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, III отделение, 45 състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. Цитираната разпоредба на чл. 197, ал. 1 от ДОПК предвижда, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната Териториална дирекция на НАП, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки - в 7-дневен срок от получаването на жалбата.

Разпоредбата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК предвижда, че решението на органа по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя в 7 – дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния взискател.

От друга страна, нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК определя условията, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка.

Въз основа на граматическото и систематичното тълкуване на горепосочените разпоредби се обосновава изводът, че предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП. Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

В настоящия случай оспореното решение № ПО – 42 / 12.05.2021 г. на директор на ТД на НАП С. е издадено от орган, който разполага с материална компетентност.

Съобразно нормите на чл. 197, ал. 1 - 3 от ДОПК, в настоящото производство съдът извършва преценка и на законосъобразността на самото налагане на предварителните обезпечителни мерки.

Обжалваното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от старши публичен изпълнител в ТД на НАП - С. е издадено от компетентен орган - от старши публичен изпълнител в териториалната дирекция на НАП съгласно правомощията, определени в чл. 167 от ДОПК; в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и посочените в същата норма задължителни реквизити.

Видно от доказателствата по делото е налице искане от орган по приходите във връзка с ревизия спрямо В. П. Д., в качеството му на физическо лице. Данъчната ревизия е възложена със ЗВР № 22221120005693 – 020 – 001 / 21.09.2020 г. Ревизията следва да определи задълженията на лицето за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г. След направена справка в информационните масиви на НАП е установено, че ревизираното лице има подадени ГДД по чл. 50 ЗДДФЛ. Анализът на ревизиращия екип е довел до извод, че не се установява по категоричен начин, че полученият паричен поток в размер на 782 332, 00 лв. през 2016 г., деклариран като заем, подлежи на връщане. Приема се от ревизиращия екип, че тази сума подлежи на облагане по реда на чл. 35 ЗДДФЛ. Направен е извод за предполагаемо публично задължение в размер на 111 847, 00 лв.

В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки. Като мотиви за налагане на предварителната обезпечителна мярка е посочено, че не се установява към момента на издаване на постановлението, Д. да притежава недвижими имоти. Като мотив е посочено и обстоятелството, че след справка в КАТ не се установява Д. да притежава регистрирани МПС / ППС.

В хода на производството е представено доказателство – определение № 6007 от 13.08.2021 г. на АССГ, 21 състав. С това определение е продължен срокът на наложените с постановление изх. № С210022-023-0001079 / 12.04.2021 г. предварителни обезпечителни мерки до приключване на ревизионното производство и издаване на ревизионен акт. Приложена е и заповед от 13.04.2021 г. на началник сектор на НАП, в която е посочено, че ревизията следва да завърши до 15.10.2021 г.

Неотносими са доводите на пълномощника на жалбоподателя, че в случая се касае за договор за заем. Основателни са аргументите на процесуалния представител на директора на ТД на НАП, изразени в хода по същество, че това са доводи по повод на ревизионното производство. Настоящото производство е по повод на наложените предварителни обезпечителни мерки на Д.. Пред настоящата инстанция е представено последващо постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки от дата 12.07.2021 г. То също не води до извод, че ПНПОМ, което е предмет на настоящото производство, е незаконосъобразно. Публичният изпълнител може да налага различни по вид мерки, като всяка от тях подлежи на административен и съдебен контрол. Основателни са аргументите на представителя на НАП, че не е налице свръхобезпечаване. По делото са налични отговори от търговски банки, от

които може да се направи извод, че авоарите по сметките на Д. не са достатъчни и има наложени други запори.

В настоящия случай е съобразено изискването на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, съгласно което предварителните обезпечителни мерки следва да се налагат върху активи, обезпечаването на които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето или ако това не е възможно, налагането им да не води до нейното спиране.

В настоящия случай, не са налице и основания за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки по смисъла на чл. 197, ал. 3 от ДОПК. От една страна, длъжникът не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. От друга страна, публичният изпълнител е спазил условията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки - до него е направено мотивирано искане от органа по приходите; наложеният заповест е с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

С оглед на горното се обосновава изводът, че решение № ПО – 42 / 12.05.2021 г. на директор на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу потвърдено постановление изх. № С210022-023-0001079 / 12.04.2021 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на старши публичен изпълнител при ТД на НАП С. са издадени от компетентен орган, въз основа на мотивирано искане от орган по приходите, като са спазени изискванията на материалния закон и на административно-производствените правила.

По тези съображения, съдът намира, че жалбата на В. П. Д. следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 500, 00 лв.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК и чл. 172, ал. 2, предложение 4 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. П. Д., с адрес: [населено място],[жк]– К., [жилищен адрес]00 срещу решение № ПО – 42 / 12.05.2021 г. на директор на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу потвърдено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С210022-023-0001079 / 12.04.2021 г. на старши публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА В. П. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТД на НАП-С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 500. 00 лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: